

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Beöthy Zsolt halála*

Forrás:

Szózat

Bsp.
(Hely)

1922. 4. 21
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Beöthy Zsolt

Idő

"1922"

Személy

H

Beöthy Zsolt halála

Pénteken délután 3 órakor, temetik Beöthy Zsoltot. Az Akadémia oszlopcsarnokában lesz a gyászszertartás, amelyen nemcsak az elhunyt közeli állott irodalmi testületek fognak részt venni, hanem képviselteti magát a kormány és ott lesz a magyar kulturális és közélet minden fontosabb szerve. A temetés előreláthatólag olyan imponáló lesz, amilyen már régóta nem volt Budapesten.

Az általános gyászban osztozik Horthy Miklós kormányzó is, aki kabinetirodája útján az elhunytának fiához, Beöthy Lászlóhoz a következő táviratot intézte:

A kormányzó Ófelmúltósága igaz részvétellel értesült atya ömeltóságának, a kiváló írónak és esztétikusnak haláláról, akiben nemzeti kultúránk egyik kimagasló egyéniségét veszítette el. Ófelmúltósága megbizni méltóztatott annak tolmácsolásával, hogy meleg együttérzéssel osztozik Nagyságod és az egész család bánatában.

A kormányzó Beöthy Zsolt temetésén képviseletével gróf Klebelsberg Kunó helyettes miniszterelnök, belügyminisztert bizta meg.

A Kiszaludó Társaság csütörtök déli 12 órakor tartotta elhunyt elnökének halála alkalmával egybehívott rendkívüli közgyűlést a Magyar Tudományos Akadémia elnöki termében. Berzeviczy Albert, a Társaság másodelnöke a következő beszédben hódolt Beöthy Zsolt emlékének:

Tisztelt Társaság! Leesett a mi fejünk koronája! Ebben az országban, amelyben utabban soha még író és tudós halála így közrészvételt nem keltett, mi szomorú büszkeséggel valljuk magunkat a legnagyobb veszteseknek Beöthy Zsolt halálával. Ő nekünk nemcsak elnökünk volt, több mint két évtizeden át előbb titkánunk, az ő neve összeforrt a Kiszaludó-Társasággal, mely magát szinte második családjának tekintette; az ő szava döntötte el kételyeinket és vitáinkat, az ő példája volt a cél, melyet mindannyian megközelíteni

igyekeztünk. Ő volt szilárd kapocs, mely összekötötte a múlt legnemesebb hagyományait a jövő legszebb reményeivel. Nemzetünk nagy bukásában azt hittük, hogy mindent elvesztettünk s most, mikor legjobbjainkat kell sirba eltemetnünk, látjuk csak, — mennyi vesztéssel volt meg. Most már ő is elköltözött abba a múltba, amely oly szép volt, ebből a jelenből, melynek sötét sáryarúságát az ő csak szőpért lángoló lelke elviselni nem tudta. A mai nap még nem a visszaemlékezés, csak a fájdalom és gondoskodni fogunk felejtethetetlen elnökünk emlékének méltó megünnepléséről. Most csak arra akartam föl hívni tisztelt társaimat, hogy mérhetetlen fájdalomunknak ez összejövetelünkben és a végtisztesség megadásában adjunk kifejezést.

Szász Károly titkár javaslatára elhatározta az ülés, hogy Berzeviczy Albert beszédét jegyzőkönyvileg megőrökitik. Emellett jegyzőkönyvbe foglalták az elhunyt elnök emlékét is. Szász Károly bejelentette, hogy a Társaság nevében koszorút fognak elhelyezni Beöthy Zsolt ravatalán, melynek fekete szalagján „Felejtethetetlen elnökének, Beöthy Zsolt-nak, a Kiszaludó-Társaság” felírás lesz olvasható. A Társaság megbizta másodelnökét, Berzeviczy Albertet, hogy a temetésen a Társaság nevében gyászbeszédet mondjon. Elhatározták még, hogy a jövő évben Beöthy Zsolt halálát követő vasárnapon a Magyar Tudományos Akadémia nagyteremében rendkívüli ünnepélyes közgyűlést fognak tartani, melyet Beöthy Zsolt emlékezetének szentelnek. Intézkedni fog a Társaság, hogy az elhunyt testi képmása akár arckép, akár szobor alakjában megörökíttessék. A Kiszaludó-Társaság *Költők és Írók* című vállalatában meg fogják iratni Beöthy Zsolt életének és munkásságának történetét. Elhatározták továbbá, hogy Beöthy Zsolt-alapítványt létesítenek abból az egymillió koronát kitevő összegből, mely Beöthy Zsolt kezdeményezésére és lelkes felhívása nyomán megindult társadalmi akció során gyűlt eddig össze. A Kiszaludó-Társaság részére szabad rendelkezésre álló összegből 200.000 koronát kishasítanak ebből az alaphoz, abban a reményben,

hogy a közönség ezt hathatósan támogatni fogja. A létesítendő Beöthy Zsolt-alap kamataiból évente a Beöthy Zsolt munkakörébe eső irodalmi célokat és feladatokat fognak megoldani, vagy úgy, hogy egy-egy kérdésre pályázatot hirdetnek, vagy megbízást ad a Társaság valakinek ilyen célú kérdés megoldására, vagy pedig Beöthy Zsolt munkakörébe vágó könyv kiadására fognak fordítani. Végül elhatározta a Társaság, hogy nagy és mély gyászja jeléül május havi rendes ülését nem fogja megtartani.

A Kiszaludó-Társaság gyászjelentést is adott ki a következő szöveggel:

A Kiszaludó-Társaság — a pótolhatatlan veszteség fájó érzetében mélyen megrendülve jelenti, hogy 46 év óta rendes fogja, három éven át volt másodtitkára, 21 éven át volt titkára, s 22 év óta elnöke —, nemcsak a társaság irányító szellemé, hanem egész irodalmi közéletünk vezető alakja és méltó büszkesége — Beöthy Zsolt — a nemzeti művelődés szolgálatának szentelt áldásos földi életét e hó 18-án este csöndesen befejezte. Hült tetemeit e hó 21-én délután három órakor fogjuk a Magyar Tudományos Akadémia oszlopcsarnokából örök nyugóhelyükre kísélni. Élete feakölt példáját követni s nemes örökségeit folytatni igyekezzünk, hogy így márványnál maradaudóbban örökítsünk meg emlékezetét társaságunkban, az ő megdicsőült szellemének tovább munkálódásával. Fény nevére, áldás emlékére!

A Magyar Tudományos Akadémia a következő gyászjelentést adta ki:

A Magyar Tudományos Akadémia a legmélyebb megilletődéssel jelenti volt másodelnökének, Beöthy Zsolt igazgató és rendes tagnak folyó hó 18-án bekövetkezett elhunytát és a gyászszertartásra, amely az Akadémia oszlopcsarnokában folyó hó 21-én, pénteken délután 3 órakor fog végbemenni, mindenrendű tagjai ezennel meghívja.

Az Országos Tisza Emlékbizottság csütörtök este a Nemzeti Társaskör helyiségében nagygyűlést tartott, amelyet Beöthy Zsolt emlékének szentelt. Az ülésen résztvettek: Beöthy László, Rákosi Jenő, Kozma Andor, Vargha Gyula, Szász Károly, báró Hazai Samu, gróf Ráday Gedeon, báró Fejérváry Imre, Jankovich Béla, báró Harkányi János, báró

Dániel Ernő, gróf Károlyi György, Angyal Dávid és sokan mások.

Balogh Jenő volt igazságügyminiszter kegyeletes szavakkal méltatta az elhunyt kiváló egyéniségét.

— Mi — mondotta többi között —, akik át-
érezzük azt a lángot, amely a kegyelet oltárán ég
és amelyet Beöthy Zsolt nyújtott, soha sem fogjuk
elfelejteni, hogy ő az ő életbölcességével milyen
helyesen választotta ki munkánk irányát és vezette
dolgainkat. A Tisza-émlékbizottságnak kettős ok-
ból nehéz a kötelessége: először azért, mert Tisza
István emlékének kultuszát őrizzük, másodsor
azért, mert Beöthy Zsolt volt első elnökünk. Küzd-
jük le fájdalomunkat és gondoljunk azokra a köte-
lességekre, amelyeket e kettős tény reánk ró. Ad-
junk hálát a Gondviselésnek, hogy az ország vesze-
delmes idejében a magyar nemzetnek olyan állam-
férfit adott, mint Tisza István és hogy a nemzet
legnagyobb összedőlésének éveiben adott olyan
hűséges követőt Tisza Istvánnak, mint amilyen
Beöthy Zsolt volt. Mi folytatni fogjuk munkánkat,
de törekednünk kell arra, hogy ezt a munkát úgy
végezzük, hogy Tisza István és Beöthy Zsolt emlé-
kéhez méltó legyen.

A nagy figyelemmel fogadott megemlékezés
után *Balogh Jenő* bejelentette, hogy az emlék-
bizottság nevében részvérfiratot küldött Beöthy
Zsolt családjának és koszorút helyezett koporsó-
jára. A temetésen az emlékbizottság testületileg
vesz részt és a ravatalnál *Kozma Andor* mond em-
lékbeszédet.